

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **L. M.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 10. 2017, č. j. MV-99563-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 4. 2018, č. j. 50 A 67/2017 – 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „napadený rozsudek“ a „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba ve věci žádosti o udělení povolení k přechodnému pobytu.

[2] Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. Návrh odůvodňuje tím, že na území České republiky žije již dlouhou dobu, vytvořil si zde silné rodinné a společenské zázemí, a tak by pro něj nucený návrat do země jeho původu (Kosova) představoval nenahraditelnou újmu. Uvádí, že na území má manželku H. B., nezletilého syna P. M. a bývalou manželku M. M. O syna pečuje bývalá manželka, stěžovatel na něj platí výživné a pravidelně se s ním stýká. Přiznáním odkladného účinku by naopak nemohla vzniknout újma jiným osobám ani by to nebylo v rozporu s veřejným zájmem. Stěžovatel odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, ve kterém bylo mimo jiné vysloveno, že pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces může být

nezbytné, aby mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. „Byť je stěžovatel v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd.“ Stěžovatel cituje také z usnesení zdejšího soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76. Má za to, že nepřiznání odkladného účinku by bylo spojeno s povinností vycestovat z území České republiky, což by bylo na újmu jeho právu na spravedlivý proces.

[3] Žalovaná naopak ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvádí, že výkon napadeného rozhodnutí nemůže pro stěžovatele znamenat nenahraditelnou újmu, a odmítá tvrzení žalobce, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Dále žalovaná odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 23/11, dle kterého do soukromého a rodinného života může fakticky zasáhnout až rozhodnutí bezprostředně vedoucí k nucenému opuštění země, které teprve vytvořené vazby přetne; samotné neudělení víza tento efekt nemá.

[4] Podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. lze kasační stížnosti přiznat odkladný účinek, jestliže 1) by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže 2) to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Soudní řád správní koncipuje institut odkladného účinku jako mimořádné opatření. Jedná se o výjimku z pravidla, která musí být vyhrazena pro ojedinělé případy, jež naplňují zákonem předepsané podmínky. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy přitom má stěžovatel, od něhož se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem.

[6] Stěžovatel navrhuje přiznání odkladného účinku zejména s ohledem na ochranu jeho procesních práv. Z návrhu na přiznání odkladného účinku dále vyplývá, že má obavu z nuceného opuštění České republiky a z něj vyplývajícího zásahu do rodinného a soukromého života. Předmětem řízení v nyní projednávané věci je přezkum rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatele o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky dle § 87b zákona o pobytu cizinců. Důsledkem rozhodnutí žalované tak sice bylo, že stěžovatel nedosáhl na určitou formu pobytového statusu, bezprostředním následkem nabytí právní moci rozhodnutí žalované však není to, že by stěžovatel byl státní mocí nucen území České republiky opustit. K tomu dochází až při uložení správního vyhoštění (či rozhodnutí o povinnosti opustit území) s vymezením doby, po kterou by mu nebylo umožněno vstoupit na území členských států Evropské unie (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2017, č. j. 1 Azs 156/2017 – 21, nebo ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 – 38; obdobně viz usnesení Ústavního soudu ze dne

pokračování

24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 23/11, bod 32). Napadené rozhodnutí žalované v tomto řízení neukládá stěžovateli povinnost vycestovat, ani jej nenutí pobývat na území České republiky nelegálně. Neudělení jednoho pobytového oprávnění neznamená, že stěžovatel nemůže zažádat o jiné pobytové oprávnění, a získat tak na území České republiky legální pobytový status. Nejvyšší správní soud proto po posouzení povahy napadeného správního rozhodnutí a stěžovatelem tvrzených důvodů pro přiznání odkladného účinku dospěl k závěru, že výkon, resp. jiné právní následky napadeného rozsudku (potažmo spr. rozhodnutí) pro stěžovatele samy o sobě nepředstavují bezprostředně hrozící újmu na jeho procesních právech a na právu na respektování soukromého a rodinného života. Není proto splněna hned první podmínka pro přiznání odkladného účinku.

[7] K odkazu stěžovatele na usnesení č. j. 5 As 73/2011 – 100 Nejvyšší správní soud poznamenává, že tato věc se lišila od nyní souzené. Zatímco ve stěžovatelově případě byla zamítnuta žádost o udělení povolení k přechodnému pobytu, v případě odkazovaného rozhodnutí byly sístovány účinky spojené s rozhodnutím o zrušení povolení k trvalému pobytu. Je tedy zjevné, že okolnosti stěžovatelovy situace se liší od těch, na základě nichž Nejvyšší správní soud rozhodl o přiznání odkladného účinku ve věci sp. zn. 5 As 73/2011. Prvostupňovým správním rozhodnutím nedošlo ke změně stěžovatelova pobytového statusu, tedy nedošlo k zániku právního titulu k pobytu na území a potažmo tak k zásahu do práva pobytu cizince na území. Skutečnost, že stěžovateli byla dne 30. 4. 2018 uložena povinnost opustit území České republiky, nemůže mít na uvedené závěry vliv. Přiznání odkladného účinku napadenému rozhodnutí nemůže nijak ovlivnit účinky stěžovatelem odkazovaného rozhodnutí o povinnosti opustit území. Proti rozhodnutí o povinnosti opustit území měl stěžovatel možnost podat odvolání, případně správní žalobu. Přiznání odkladného účinku ve věci sp. zn. 5 As 73/2011 nadto bylo odůvodněno zvláštními okolnostmi případu spočívajícími především v tom, že účastník řízení by byl nucen opustit Českou republiku společně se svou těhotnou manželkou a dítětem, neboť jeho manželka disponovala povolením k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny s účastníkem řízení. Žádné takové zvláštní okolnosti stěžovatel nezmínil. K současné manželce stěžovatel ve svém návrhu neuvedl žádné další informace a uzavření manželství nedoložil. Z informací obsažených ve správním spisu (odůvodnění rozhodnutí o povinnosti opustit území ze dne 30. 4. 2018) vyplývá, že manželství bylo uzavřeno během lhůty, jež mu byla stanovena k vycestování, takže odloučení bylo třeba předpokládat. S bývalou manželkou je rozvedený od roku 2010. Co se týče nezletilého syna P., ze správního spisu vyplývá, že o syna pečuje bývalá manželka, přičemž stěžovatel se s ním vídá jednou za dva týdny v přítomnosti jiné osoby, neboť, jak uvedla bývalá manželka v řízení před správními orgány, syn otce téměř nezná. Syn tedy na stěžovateli není nijak závislý. Nadto, má stěžovatel další dvě děti v zemi původu.

[8] Argumentace usnesením č. j. 8 As 26/2005 – 76 je pak pro souzenou věc relevantní, jen pokud jde o obecný závěr, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou povahou rozhodnutím předběžné povahy a nelze v něm předjímat rozhodnutí o věci samé.

[9] Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovateli se nepodařilo osvědčit naplnění první ze dvou podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., a proto nemohlo být

jeho návrhu vyhověno (výrok I.). Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

[10] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatkové povinnosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1020515618**.

[11] Veškeré písemnosti je třeba zaslat ke sp. zn. 2 Azs 156/2018 na adresu Nejvyšší správní soud, Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, případně elektronicky na elektronickou podatelnu (podatelna@nssoud.cz) nebo do datové schránky Nejvyššího správního soudu (wwjaa4f).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 5. června 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. 2 Azs 156/2018

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓